

HERFST 2025

INOVUM *straalt*

MAGAZINE | NUMMER 17

*Lief
gebaar
actie*

Reportage

Palliatieve zorg met
betekenis

Onderwerp

Veenstaete in beeld:
Afsluiten van een tijdperk

Ik doe mee!

Aandacht voor
vrijwilligerswerk met
actie Lief Gebaar

INHOUDSOPGAVE

Inovum Straalt is een uitgave voor cliënten,
verwanten, vrijwilligers & medewerkers van Inovum.

14

De stem van de bewoner telt

Het doel van de VVB is om bewoners zelf richting te laten geven aan hun leven en ze actief te betrekken bij het verbeteren van hun woonomgeving.

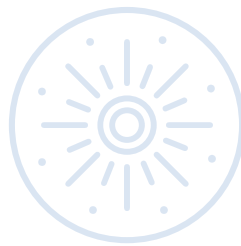
22

Podcast: Wat is welzijn?

Een open gesprek over hoe welzijn in het dagelijks leven vorm krijgt – van persoonlijke ervaringen tot professionele inzichten.

*Wat
vind je
waar?*

- 3 Voorwoord
- 4 Reportage: Palliatieve zorg met betekenis
- 7 Puzzel
- 8 Beukenhof in beeld
- 10 Gooiers Erf in beeld
- 12 Veenstaete in beeld
- 14 De stem van de bewoner telt
- 15 Kent u deze nog? | Gedicht
- 16 Kleurplaat
- 17 Puzzel
- 18 Sofie's Blog
- 19 Ik doe mee!
Lief Gebaar van de KRO-NCRV
- 22 Podcast: Wat is welzijn?
- 24 Jonge vrijwilliger Boet
brengt gezelligheid op de vrijdag
Social media | Colofon

Voorwoord

Ik ben Danny, 55 jaar, getrouwd en we hebben 2 kinderen. Ongeveer 4 jaar geleden kreeg ik een hersentumor. Ik ben daaraan geopereerd en heb 33 bestralingen gehad en 6 chemokuren. Ieder half jaar krijg ik een MRI. Ik ben nog steeds schoon. Ik ga bijna voor de 5 jaar schoon.

Ik ben hier komen wonen eind december vorig jaar. Ik kan niet meer tegen prikkels. En dan met kinderen in huis, een vrouw die werkt. Het ging gewoon niet meer. Hier is er rust, weinig prikkels. Ik zoek ook geen prikkels op. Ik ben graag op mijn kamer, serie kijken. Af en toe sluit ik aan bij activiteiten van welzijn. Heel gezellig, maar van de prikkels word ik moe. Dan zie je een andere Danny, overprikkeld, aanvallend.

Liever woon ik thuis, maar het is hier verder prima. Een lekker rustig plekje. En een bekende plek. Ik heb 22 jaar hiernaast bij de Schakel gewerkt. Ik kan er zo naar toe lopen als ik zin heb, en dat is echt fijn. Het is niet eens zo lang geleden dat ik daar werkte. Tot het niet meer ging, ik zat helemaal in de knoei. Toen kwam ik eerst bij tijdelijke locaties terecht. Tot we hoorden dat er hier plek was. Mijn vrouw en kinderen wonen in Kerkelanden. Lekker dichtbij. Dat hebben we expres gedaan zodat de kinderen ook zelf op de fiets hier naar toe kunnen.

Het is zoals het is, zeg ik altijd. Wat ik nog graag zou willen? Vaker wandelen buiten met een wandelgroep of iedere week een uurtje zwemmen met iemand. Ik kan alles nog. Ik kan zwemmen, aankleden, ik heb alleen wat begeleiding nodig van bijvoorbeeld een vrijwilliger. Het zou fijn zijn als ik dat zou kunnen oppakken. En nu ga ik even lekker naar buiten.

Danny Klinkum

Flox, Beukenhof

Alle beelden in dit artikel zijn ter illustratie.

‘WE KUNNEN HET LEVEN NIET VERLENGEN, WÉL VERDIEPEN’

Palliatieve zorg met betekenis

Wanneer je hoort dat je niet meer beter wordt, verschuift de vraag van ‘hoe word ik beter?’ naar ‘hoe leef ik verder?’. Binnen Inovum is palliatieve zorg een samenspel van verbinding, deskundigheid en betekenis in een kwetsbare tijd. Vier collega’s die hier met hart en ziel aan werken - zorgconsulent palliatieve zorg Maaïke, geestelijk verzorgers Pauline en Erik, en welzijnsmedewerker Petra - vertellen hoe Inovum cliënten en hun naasten ondersteunt in de palliatieve fase.

“Vaak wordt gedacht dat palliatieve zorg pas begint in de laatste dagen,” zegt Maaïke Willard, zorgconsulent palliatieve zorg bij Inovum Thuis. “Maar dat is een misvatting. Palliatieve zorg start op het moment dat iemand een ongeneeslijke ziekte heeft. Dat kan maanden of zelfs jaren duren. Het gaat niet alleen over ziek zijn, maar over kwaliteit van leven.”

Maaïke is betrokken bij de invoering van een signaleringsinstrument dat in samenwerking met huisartsen wordt gebruikt. “Zo zorgen we dat er één

contactpunt is voor cliënt, familie en professionals. Palliatieve zorg is teamwork,” legt ze uit. “De huisarts stuurt medisch aan, wij zijn de ogen en oren in de thuissituatie. Samen stemmen we af wat iemand nodig heeft en wat er mogelijk is.”

Die samenwerking strekt zich uit tot het hele netwerk rondom de cliënt: maatschappelijk werkers, geestelijk verzorgers, vrijwilligers, maar ook de naasten. “Familie en mantelzorgers spelen een enorme rol,” vertelt Maaïke. “Soms willen ze alles zelf doen. ►

"Het draait om verbondenheid. Met familie, met waarden die belangrijk waren, met het eigen levensverhaal."

Dan kijken we samen: hoe houd je dit vol? Misschien kan de nachtzorg even overnemen, zodat je zelf ook kunt slapen. Wij zijn er niet alleen voor de cliënt, maar ook om lucht te geven aan de familie."

Gehoord worden

Wat is een betekenisvol leven als je weet dat je niet meer beter wordt? Voor Maaïke is dat antwoord helder: "Dat je gehoord wordt. Dat er iemand luistert zonder meteen oplossingen te willen aandragen. Mensen willen eerlijkheid, duidelijkheid, en iemand die zegt: 'Ik zie dit gebeuren, wat betekent dat voor u?'" Soms vraagt dat ook culturele of religieuze sensitiviteit. Palliatieve zorg is nooit standaard. Het is telkens opnieuw kijken: wie is deze persoon, wat heeft hij of zij nodig?

Geen hulpverleners, maar vrienden

Het was begin februari toen de gezondheid van de man van mevrouw De Vries plots verslechterde. Hij had al COPD, maar bleek een zware longontsteking te hebben. "Hij kreeg antibiotica en vocht, maar knapte niet op", vertelt mevrouw De Vries. "En toen kwamen Maaïke en haar collega's van Inovum. Dat was zó'n verademing. Er kwamen geen hulpverleners binnen, er kwamen mensen binnen die belangstelling hadden. Alsof er vrienden over de vloer kwamen. Zo heb ik het ervaren."

Vanaf dat moment kreeg het echtpaar dagelijks zorg van een vast team. "Dat was het allerfijnste," zegt ze. "Iedereen kende mijn man Johan, iedereen voelde zich betrokken. Ze namen de tijd, dronken een kop koffie, luisterden. Het voelde niet zakelijk of gehaast. Als ze er waren, zeiden ze: 'Ga jij lekker even de tuin sproeien, dan zijn wij bij hem.' Ze gaven me ruimte om op adem te komen, want ik wilde eigenlijk geen moment bij hem vandaan. We waren bijna 64 jaar getrouwd."

Met name de klik tussen haar man en verpleegkundige Maaïke maakte indruk. "Ze zat naast zijn bed met hem te praten, vroeg hem wat hij nodig had, wat hij echt graag wilde. Zijn wensen waren altijd leidend. Douchen wilde hij niet meer, maar toch kreeg Maaïke het voor elkaar om zijn haren schoon te krijgen. Het voelde zó

goed. Dat is belangrijk in zo'n spannende tijd. Ik heb nooit gedacht: o jee, daar komt de thuiszorg weer. Integendeel, ik keek ernaar uit."

Wat haar vooral bijblijft, is de aandacht. "Ze vroegen ook hoe het met mij ging. Die bezorgdheid was zo oprecht. Ik weet niet of dit normaal is in de zorg, maar voor mij was het echt bijzonder. Ze waren vier maanden bij ons, drie keer per dag. Geen wanklank. Geen moment dat ik dacht: nu is het genoeg. Die liefdevolle zorg heeft me op de been gehouden."

Levensvragen

Bij een diagnose waar geen genezing meer mogelijk is, komen volgens geestelijk verzorgers Pauline Vlekke-Stouthamer en Erik van Kerkhoff grote vragen naar boven. Waarom overkomt mij dit? Wat is de zin van mijn leven nu? "Ons werk is om ruimte te geven aan wat iemand voelt. Door woorden te geven aan wat onder de oppervlakte leeft, ontstaat vaak verlichting", vertelt Pauline. "Soms zeggen mensen: 'Zo hoeft het van mij niet meer.' Dat betekent niet altijd dat iemand een actieve doodwens heeft. Het kan ook gaan over het verlies van zelfstandigheid of eigenwaarde. Belangrijk is dat er ruimte is om dat uit te spreken." ►

Verbonden blijven

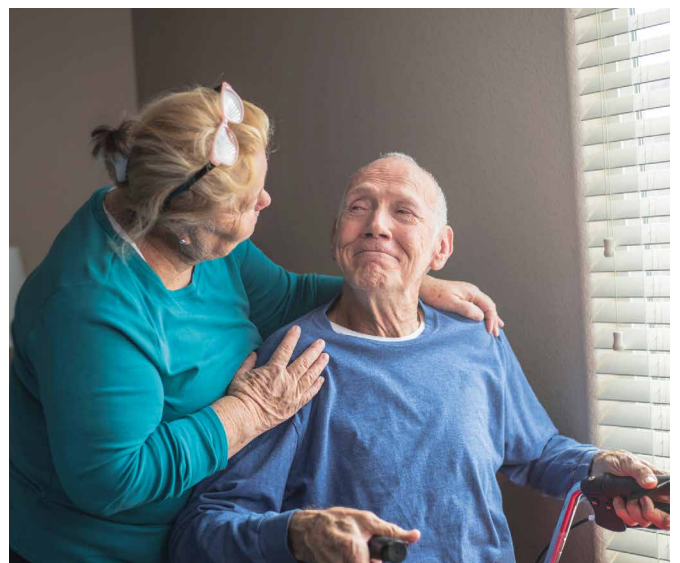
Bij mensen met dementie krijgt palliatieve zorg een extra dimensie. Pauline vertelt “Het draait om verbondenheid. Met familie, met waarden die belangrijk waren, met het eigen levensverhaal.” Ze vertelt over een vrouw met dementie die altijd blij werd van de foto van haar achterkleinkind. “Als we samen naar die foto keken, ontstond er iets. Dan voelde ze zich weer moeder, overgrootmoeder. Zulke momenten zijn kostbaar, ze ontstaan zonder woorden.” Volgens Erik is die verbinding precies waar het om draait. “Als je gezondheid en toekomstperspectief plots wegvallen, waar kun je dan nog uit putten? Dat kan geloof zijn, maar ook de band met je gezin, of met iets wat voor jou waardevol is.” Zingeving is niet alleen iets van de geestelijk verzorger, benadrukt Pauline. “Iedereen kan bijdragen door aandacht te geven. Een praatje bij het bed, een aanraking, een glimlach. Zie de mens en niet de ziekte.”

Rouw en afscheid zijn ook onderdeel van die betekenisvolle zorg. Rouw begint vaak al lang voor de laatste fase. Bij de verhuizing naar een verpleeghuis bijvoorbeeld, als iemand zijn vertrouwde omgeving moet loslaten of als iemand zijn mobiliteit inruilt voor een rolstoel. “Er ontstaat rouw om wat niet meer terugkomt. Dan helpen wij mensen om hun weg te vinden,” zegt Erik. “Er valt in die laatste fase veel weg.

Er is niets meer om je achter te verschuilen. Dat maakt het werk soms rauw en verdrietig, maar ook heel echt. Juist in die eerlijkheid schuilt betekenis.”

Samen het leven verdiepen

Binnen Inovum is palliatieve zorg geen aparte discipline, maar verweven met het dagelijks werk. Iedereen, van verpleegkundige tot welzijnsmedewerker, draagt bij aan dat wat het leven betekenisvol maakt. “We kunnen het leven niet verlengen,” zegt Maaïke, “maar we kunnen het wél verdiepen.” ■

Palliatieve boxen en waakmanden

Binnen de woonlocaties van Inovum krijgen naast ook ondersteuning bij palliatieve en terminale zorg. Petra Mallon, medewerker welzijn, ontwikkelde samen met collega's de waakmand en de palliatieve box. “Het idee ontstond toen ik een kamer binnenkwam waar iemand lag,” vertelt Petra. “Er was weinig sfeer, alles voelde koud. Ik dacht: dit moet anders. Dit is iemands laatste huis, dat moet warm aanvoelen.”

De waakmand is gevuld met artikelen die gebruikt worden door naasten tijdens het waken en bevat: een bijbelkje, tijdschriften, snoepjes, een notitieblok. De palliatieve box biedt rustgevende materialen voor de kamer zelf: etherische oliën, een geurverspreider, elektrische kaarsen en een

tablet met muziek. “Met de juiste muziek of geur kun je rust brengen – voor de bewoner én de familie. Als iemand in vrede kan loslaten, geeft dat de nabestaanden ook rust. Mensen hebben hier soms jaren gewoond. Dan wil je dat de palliatieve fase net zo waardig is als hun leven ervoor.” Ook zit er informatie in over emoties die kunnen spelen. “Er gebeurt in korte tijd zoveel dat niet alles meteen binnenkomt,” zegt Petra. “In de mand kunnen mensen dat rustig nalezen. Het helpt om grip te houden.”

De box wordt ingezet wanneer de arts aangeeft dat het echt de laatste fase is. “We bieden het altijd in overleg met familie aan,” legt Petra uit. “Sommigen zijn er nog niet aan toe, en dat is ook goed. Alles draait om afstemming.”

PUZZEL
TV programma

K	I	J	K	E	R	S	V	R	A	A	G	D
G	A	L	E	R	I	J	E	N	O	F	E	S
U	G	A	A	R	V	N	N	F	B	T	E	
D	I	A	L	I	E	D	E	E	E	O	G	
N	S	T	A	O	E	S	N	I	E	P	I	
A	K	M	Z	R	P	S	N	T	L	O	D	
T	E	I	W	E	V	T	I	E	D	G	N	
S	E	E	L	E	N	Z	W	N	I	R	U	
S	R	N	E	T	A	D	I	D	N	A	K	
P	A	U	L	I	E	N	I	U	G	F	S	
O	P	E	N	D	E	U	R	N	Q	I	E	
S	P	E	L	R	O	N	D	E	G	E	D	

AFBEELDING

DESKUNDIGE

FEITEN

GALERIJEN

KANDIDATEN

KIJKERSVRAAG

ONDERWERP

OPEN DEUR

PAULIEN

QUIZVRAAG

REEKS

SEIZOEN

SPEL

SPELRONDE

STAND

TOPOGRAFIE

UITZENDING

VRAAG

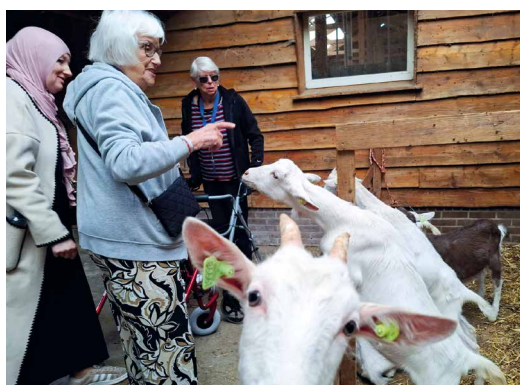
WINNEN

Oplossing:

--	--	--	--	--	--	--	--

OP SMAKELIJK AVONTUUR MET JOOP FREDRIKS

Joop Fredriks (80 jaar) straalt als hij vertelt over zijn bijzondere carrière. Op zijn 16e besloot hij te gaan varen en werd aangenomen als hulpkok op een groot vrachtschip met zo'n zestig bemanningsleden. Zijn eerste reis duurde maar liefst zes weken en dit vaaravontuur bracht hem gaandeweg naar verre landen, zoals Amerika en Azië.

Aan boord leerde Joop koken van de hoofdkok. Heimwee had hij niet, maar het werk was best zwaar. "Vanaf 's morgens vroeg vele kilo's aardappels schillen, grote pannen tillen en elke dag maaltijden maken voor zestig hongerige mannen", vertelt hij. Maar de saamhorigheid was groot en als jong knaapje werd hij door zijn oudere maten in het vertier meegenomen wanneer zij tijdens de reis

regelmatig aan land kwamen. "Dat zijn waardevolle herinneringen om op terug te kijken", vertelt hij met een glinstering in de ogen.

Na zijn tijd op zee ging Joop zes jaar in militaire dienst, opnieuw als kok. Daarna bleef hij zijn hele leven koken bij diverse instellingen en restaurants. "Varen was mooi, maar koken werd mijn échte passie."

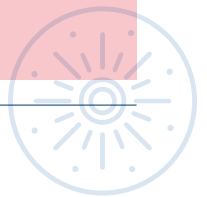
Tijdens het gesprek toont hij trots een prachtig modelbouw, speciaal voor hem gemaakt door een kennis. Het is de m.s. MONTFERLANT, het eerste schip waarop Joop op volle zee heeft leren koken. Tot slot zegt Joop: "Eten brengt mensen samen en zorgt voor plezier en gezelligheid, het is toch prachtig dat ik daaraan heb kunnen bijdragen." ■

VEENSTAETE, MEER DAN EEN GEBOUW

Zomer 2025 viel het besluit om de 2 woningen van Inovum in Veenstaete te sluiten. Waar een deur letterlijk sluit gaat een andere deur open. Inmiddels zijn de laatste bewoners van Veenstaete verhuisd naar een nieuwe woonplek en werken de meeste collega's van team Veenstaete op een andere plek, bijna iedereen bleef bij Inovum.

Een locatie zoals Veenstaete is meer dan een gebouw; het is een plek waar mensen woonden en werkten, waar het leven werd gevierd, zorg en aandacht werd gegeven en er verbondenheid was. Met bewust afscheid nemen geven we betekenis aan wat was. Het team neemt een eigen moment voor afsluiting. En wij doen het hier ook op een manier zoals we dat in iedere editie van Inovum Straalt deden, met foto's van mooie momenten. ■

Veenstaete was een plek waar...

...WE INDRUK MAAKTEN OP ELKAAR

...DAGELIJKS LEVEN
NIEUWE INVULLING KREEG

...BEWONERS HEEL
LANG WOONDE

...MUZIEK KLONK

...WERD GEDRONKEN

...WERD GEGETEN

...VRIENDSCHAPPEN ONTSTONDEN

"Je kon zo lachen ook: een mannelijke collega vertelde dat hij soms in de spiegel keek en het niet verkeerd vond wat hij zag. Bewoonster Jo zei daarop: 'dan heb je zeker in de verkeerde spiegel gekeken.'"

...VERJAARDAGEN EN FEESTEN
WERDEN GEVIERD

...MET VEEL PLEZIER
WERD GEWERKT

...VRIJWILLIGERS ZORGDEN
VOOR KLEUR

"Ik krijg zoveel te horen dat het zo leuk was om op VS te werken; je hebt meer tijd voor de bewoners omdat het klein en gemoedelijk is."

...EN AFSCHIED
GENOMEN

EEN KLEIN STUKJE GESCHIEDENIS

In de jaren negentig werden de eisen aan bejaardentehuizen aangescherpt. Huize Brugchelen in 's-Graveland en het bejaardenhuis Oudergaard in Kortenhoef voldeden niet aan deze eisen en besloten in 1996 de krachten te bundelen tot Stichting Ouderenvoorziening 's-Graveland. In 2001 volgde een volledige fusie waar Gooiers Erf uit Hilversum zich ook bij aansloot: Auxilium Zorg en Welzijn. Auxilium had het plan om op de plek van Oudergaard een nieuw tehuis te bouwen. Helaas liep het project door directiewisselingen, bezwaren van omwonenden en het afhaken van partners, jaren vertraging op.

Na een fusie in 2008 met Zorginstellingen Loosdrecht (nu Inovum) kwam er schot in de zaak. Er was voldoende slagkracht om het plan af te ronden. Het oorspronkelijke idee van een bejaardentehuis werd aangepast: Veenstaete werd een gebouw met zelfstandige appartementen en gezamenlijke voorzieningen. Dit deel van het gebouw werd beheerd door een woningcorporatie. Er was ook ruimte voor ouderen die niet meer zelfstandig konden wonen. Zo huurde Inovum 2 boven elkaar liggende verdiepingen en ontvingen er 18 bewoners met dementie de juiste zorg en aandacht van liefdevolle medewerkers. ■

DE STEM VAN DE BEWONER TELT

Sophie Feldbrugge, sociaal werker in de Beukenhof voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel, begeleidt de Vereniging van bewoners. Zij legt uit hoe het is ontstaan: “Bij de introductie van de klantbeloften vonden bewoners hier echt wat van. Dus wij keken naar een manier om bewoners een stem te geven om hierop te reageren: wat vinden jullie hiervan, hoe denken jullie erover?”

Het is geen klachtenuurtje, maar echt het gesprek voeren over wat kwaliteit is voor jou. En dat is voor iedereen anders. Het doel van de VVB is om bewoners zelf richting te laten geven aan hun leven en ze actief te betrekken bij het verbeteren van hun woonomgeving. Daarnaast hoop ik dat de vereniging zorgt voor een fijn gevoel van SAMEN. Bewoners zijn hier allemaal alleen, ze moeten het maar doen met elkaar, dus laten we naar elkaar omkijken en er samen het beste van maken.”

De juiste vragen stellen

“We zijn begonnen met het ophalen van de thema’s. Wat vinden jullie belangrijk? Waar willen we het met elkaar over hebben? Hier kwamen thema’s uit zoals het vieren van verjaardagen, verwelkomen nieuwe bewoners of hoe we afscheid nemen van bewoners. Iedere vergadering staat in het teken van een van de thema’s. Zo ging de laatste over Rouw en verlies. Erik, de geestelijk verzorger, heeft veel kennis over dit onderwerp en sloot aan. Ik begeleid het gesprek, ben een luisterend oor en een doorgeefluik. Vaak komen er hele mooie suggesties uit de vergadering, die geef ik dan door aan het team. Zo ontstond er een idee om na het overlijden van een medebewoner een moment te creëren om met elkaar stil te staan, herinneringen te delen.”

“Een ander belangrijk thema is werk. Wat bewoners vroeger deden kan niet meer, maar je nuttig voelen wel. Zo wilden we kaartjes maken voor op de tafels in het restaurant. Ik heb een paar bewoners om hulp gevraagd. De een hield het papier vast zodat de ander kon knippen. Zo ontstond een mooie samenwerking. Ze zeiden: ‘Wat leuk dat we iets kunnen betekenen voor jou’. Mijn oproep is aan iedereen, vraag gewoon wat vaker: ‘Het lukt me niet alleen, wil je me helpen.’ Daarmee zeg je eigenlijk: ‘ik zie wat jij kunt en je doet mee.’ We geven met de vereniging de regie terug waar het hoort, bij de bewoner.”

Iedereen een stem

“Elke vergadering zijn ongeveer 8 bewoners welkom om mee te praten. Dit is geen vaste groep, iedereen krijgt de kans om af en toe aan te sluiten. We hebben spelregels die ik eerst uitleg. Ik heb een aantal technieken om het gesprek op gang te helpen en ook om iedereen te horen. Zo kijken we bij ieder thema hoe het vroeger thuis ging, naar hoe het nu gaat en wat je wensen zijn. Daarnaast gebruik ik vaak kaartjes met stellingen erop. Bewoners die moeite hebben met praten kunnen met Ja en Nee kaartjes laten zien of ze het eens of oneens zijn met een stelling. Daarnaast neem ik ook echt de tijd om bewoners die op een andere manier communiceren te horen. Zo heeft iedereen hier een stem.” De VVB komt ongeveer eens in de maand samen. ■

KENT U DEZE NOG?

Wie had hem niet? Of heeft er in geschreven voor een ander? Het **poesiealbum** of **poëziealbum** is van alle tijden. De eerste poesiealbums ontstonden al in de 16e eeuw. Tegenwoordig hebben de poesiealbums de vorm van een vriendenboekje met vragen die ingevuld worden.

In het poesiealbum van vroeger stonden vooral kleine gedichten en versjes. Het gedicht komt meestal op de rechterbladzijde en op de linkerpagina een "poesieplaatje" of andere versieringen. De schrijvers van de teksten zijn meestal vrienden of familieleden. Met name meisjes tussen de 4 en 12 jaar oud hadden zo'n boekje. Had u ook een poesiealbum? Of heeft u erin geschreven, en voor wie? ■

Ik leef graag gewoon mijn leven,
gewoon zoals ik het altijd al leven mag.
Mij in de dag van mijn ritme begeven,
soms onrustig en soms met een lach.

Gewoon alleen zijn omdat ik dat zelf wil,
of de keuze van drukte om mij heen.
Niemand die zegt, goh wat ben je stil,
niet vragen waarom mijn stem verdween.

Wie echt naar mij leert te kijken,
ontdekt het zeker wel een keer.
Het gewone is toch heel bijzonder,
en bijzonder is niet altijd meer.

Even naar buiten, het lijkt zo gewoon.
Even een praatje, die oprechte persoon.
Even de warmte, in plaats van de kou.
Even die bevestiging, ik luister naar jou.

Gewoon leven lijkt ineens een wonder.
De meest eenvoudige dingen beleven,
daar kun je gewoonweg niet zonder.

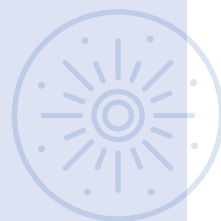
Dus laat mij gewoon mijn gangetje gaan.
Loop je met mij mee, ga me dan niet voor,
maar kom gewoon fijn naast mij staan.
Zo wil ik blijven leven, zoals ik altijd heb gedaan!

~ RO ~

Gewoon
leven

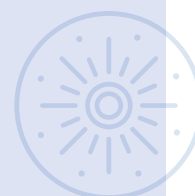
MANDALA
KLEUR
PLAAT

Herfst

S	B	H	O	H	B	N	E	L	S	H	R
L	R	E	E	G	E	L	A	A	D	A	L
E	U	V	I	Z	U	R	J	A	U	A	E
G	I	O	R	K	K	N	F	K	O	R	O
O	N	A	B	I	E	E	O	S	K	D	T
V	A	O	U	G	N	L	O	R	T	V	S
L	O	R	E	U	N	E	T	B	D	U	N
M	T	R	E	U	O	B	G	J	H	U	E
S	H	E	R	R	O	O	D	E	E	R	D
S	E	J	N	A	T	S	A	K	R	S	D
F	E	S	S	E	J	D	A	A	L	B	A
T	B	I	N	N	E	N	L	E	E	G	P

BEUKENNOOTJE
BINNEN
BLAADJES
BOEK
BOOM
BOS
BRUIN
EGEL

EIKELTJES
GEEL
GUUR
HAARDVUUR
HERFST
KAAL
KASTANJES
KOUD

LAARZEN
PADDENSTOEL
REGEN
REGENJAS
ROOD
STRIJK
THEE
VOGELS

Oplossing:

MIJN WERKDAG ALS KLINISCH GERIATER VAN HET EXPERTISETEAM

Samen met een specialist ouderengeneeskunde in opleiding ga ik deze ochtend op pad. Twee huisbezoeken staan op de planning. Ouderen hebben vaak meerdere en complexere problemen. Een van de doelen van een huisbezoek van het expertiseteam is om een goed overzicht maken van alle stukjes informatie over de cliënt.

Bij aankomst wordt ons koffie aangeboden. Mijn eerste reactie is eigenlijk om beleefd af te slaan. Maar deze 79 jarige mevrouw is wat zenuwachtig, misschien maakt een kopje koffie het geheel laagdrempeliger. Mijn collega in opleiding vraagt uit welke dingen in het dagelijks leven goed gaan en welke dingen moeilijker zijn geworden met het ouder worden. Ondertussen kijk ik rond in de woonkamer. Iemand thuis bezoeken geeft veel extra informatie in vergelijking met een bezoek in een spreekkamer. Een agenda met onoverzichtelijk gekriebel, briefjes met instructies bij de televisie, aanwezigheid van een betrokken mantelzorger of een steile trap. Die kleine stukjes informatie dragen bij aan het complete plaatje van de cliënt.

Mevrouw maakt zich zorgen om haar geheugenklachten, haar overleden echtgenoot had dementie. Dat hij aan het eind van zijn ziekteproces de gezichten van haarzelf en haar dochter door elkaar haalde, doet haar pijn. We praten over de verschillende taken van de hersenen, zoals geheugen en taal, maar ook je agenda met afspraken beheren. Zoon vult aan hoe hij de klachten in de loop van de tijd heeft zien toenemen. We sluiten het bezoek af met een geheugentest en lichamelijk onderzoek. Mevrouw vindt het fijn dat het allemaal wordt onderzocht.

De volgende client, een 81 jarige meneer, zag ik een dik half jaar geleden. Inmiddels is hij op basis van het vorige advies met 3 medicijnen gestopt. Ook is het hem gelukt zijn dagelijkse alcoholgebruik terug te brengen naar een of twee kopstootjes tijdens zijn biljartavond op maandag. Helaas heeft het niet het gehoopte effect gehad op zijn inactiviteit, hij heeft nog steeds veel moeite met het nemen van initiatief. Hardop denkend is er wellicht toch een depressie aan de hand, of speelt de hersenschade na het herseninfarct 3 jaar geleden een grotere rol dan gedacht. Ik leg uit dat we zullen overleggen met de casemanager NAH van Inovum en terugkomen om verdere adviezen met hem en zijn vrouw te bespreken.

Onderweg naar kantoor loop ik mijn to do list af: een huisarts bellen om terugkoppeling te geven, een mail sturen naar de procesregisseur van de gemeente en bovenstaande huisbezoeken uitwerken in een verslag. ■

Sofie Diepenbroek

IK DOE MEE
- LIEF GEBAAAR -

LIEF GEBAAAR VAN DE KRO-NCRV

De spotlight op de mens. Daar gaat het om bij Ik doe mee. Of je nou als bewoner nog lekker meedoet met huishoudelijke taken in de woning, je als vrijwilliger helpt bij een activiteit of dat je als naaste wekelijks pannenkoeken bakt op een woning. Het zijn de mooie voorbeelden van **Samen én van zorgen voor een fijne dag**. Als je meedoet voel je je gelukkiger als mens. Ook omroep KRO-NCRV zet zich in om meedoen in de maatschappij aan te moedigen en te vieren. Jaarlijks vragen zij aandacht voor vrijwilligerswerk door hun actie Lief Gebaar. Gedurende twee weken zetten medewerkers van de omroep zich vrijwillig in bij diverse organisaties. Inovum werkte daar graag aan mee. En dit is wat er uit deze mooie samenwerking voortkwam.

DE BEUKENHOF

Francis van Broekhuizen geeft spetterend optreden

Voor bewoners met een vorm van dementie kan muziek veel oproepen. Francis zegt daarover: "Je ziet bewoners opbloeien, en daar krijg ik zelf ook energie van". Sommige toehoorders vonden de muziek echter wat luid. Zo zat Giancarlo zo dichtbij dat de vingers in de oren nodig waren om het geluid wat te dempen. Met humor had Francis tijdens het optreden dan ook vaak contact met Giancarlo: "Gaat het nog Giancarlo? Ik zal de microfoon wel even uitzetten. Ik haal namelijk ook zonder microfoon 112 decibel." Dat er Italiaanse liedjes in het repertoire van de zangeres zaten was ook een link die ze samen deelden.

Francesca Dalle case dei Pantaloni, zoals ze zelf haar naam vrij vertaalde naar het Italiaans, schakelde moeiteloos tussen liedjes zingen, grappige anekdotes, een gesprekje met een bewoner en het helpen uitdelen van de advocaatjes met slagroom. Een tiental KRO-NCRV vrijwilligers hielpen met het uitdelen van de hapjes. Het werd een fijne aftrap van de Lief gebaar actie.

IK DOE MEE
- LIEF GEBAAAR -

DJ middag met Hollandse hapjes

Ook voor bewoners met niet-aangeboren hersenletsel of somatische zorgbehoefte was er dezelfde middag een muzikaal optreden. Een DJ bracht de bekende Nederlandstalige meezingers ten gehore. Met poffertjes, advocaatjes, haring met uitjes en met oranje en rood-wit-blauwe aankleding was het met recht een Hollands feestje.

GOOIERS ERF

Pop-up restaurant Lief gebaar

Op het menu stonden een smakelijke soep, toast met omelet en zalm, en een fris fruitdessert als afsluiter. De tafels waren feestelijk aangekleed met roze tafellopers en bijpassende bloemstukjes, wat zorgde voor een gezellige en uitnodigende sfeer. De bewoners verschenen prachtig gekleed aan tafel, klaar voor een bijzondere lunchervaring. Vrijwilligers van KRO-NCRV namen de rol van ohers op zich en gingen met iedereen in gesprek, wat zorgde voor warme ontmoetingen. Een zangeres met gitaar bracht live muziek ten gehore, en collega Robert zong een aantal herkenbare liedjes. Dankzij het hoge meezinggehalte klonk er volop bijval van de bewoners, die zichtbaar genoten van dit samenzijn.

29 september 2025

DE BEUKENHOF

Uitje naar bos en hei met gezellige picknick

Met een klein groepje bewoners van de Beukenhof ging een handjevol vrijwilligers op pad in eigen dorp. De zon scheen en het was ideaal weer voor een fijne boswandeling in de met herfstkleuren gehulde natuur. Bij Zonnestraal werd er een lekkere lunch geserveerd van broodjes en speelden we een potje jeu de boules.

Bingo middag

In de middag werd er aan het bingorad gedraaid en had KRO-NCRV prijsjes meegenomen. Met vrijwilligers die vooral voor de gezelligheid en spelletjesbegeleiding zorgden was het weer een fijn en lief gebaar.

IK DOE MEE - LIEF GEBAAAR -

29 september 2025

GOOIERS ERF

Pop-up restaurant Lief gebaar

Omdat er niet voldoende plek was voor alle bewoners tegelijk in het pop-up restaurant waren maandag 29 september de bewoners aan de beurt van de resterende woningen. Presentatoren Joris Linssen en Sosha Duykers hielpen deze dag mee in de bediening en zongen ook nog onverwachts een liedje. Vooral Joris Linssen kon rekenen op herkenning en daardoor vele leuke gesprekken.

Individuele begeleiding thuis uitje Kasteel Groeneveld en boerderij - Ravenshoeve

Clënten die thuis wonen en een klein sociaal netwerk om zich heen hebben werden aangemeld door hun Individueel Begeleider Thuis voor een uitje naar Kasteel Groeneveld. Een heerlijke wandeling door de natuur eindigde op het terras van boerderij Ravenshoeve met een lekkere versnapering en spelletjes. Zo zie je dat je met vrijwilligers ook de mensen thuis kunt bereiken.

30 september 2025

DE BEUKENHOF

Cupcakes bakken

Wat is er nu gezelliger dan samen bakken en koffie drinken. Vrijwilligers zorgden voor de ingrediënten en de versiering. Met enkel een tweetal mannen aan tafel, werd het vooral een vrouwen-onderonsje wat hoorbaar was door het gezellige geklets en het gelach.

Tropisch feest met zumba muziek

Dansers Quincy Ignacia en Zunaira Anaisa, bekend van kinderprogramma Z@ppelin, kwamen er een heus tropisch dansfeestje van maken in de Beukenhof. Met hun latin dans en vrijwilligers die tropische drankjes uitdeelden werd het eind september nog een beetje zomer.

GOOIERS ERF

Bingo

De actie Lief gebaar bij Inovum werd op Gooiers Erf afgesloten met een gezellige bingo. De fijne samenwerking tussen KRO-NCRV coördinator Cornelia, community manager van Inovum Saskia Haanappel en alle Inovum collega's van welzijn, uit de zorgteams en Individuele begeleiding Thuis werd het een groot feest voor iedereen en met name voor bewoners en cliënten thuis. Wat kunnen we veel bereiken door samen te werken.
Samen zorgen voor een fijne dag.

Podcast: Wat is welzijn?

‘Welzijn’ klinkt eenvoudig, maar wat betekent het écht? In deze aflevering nemen we je mee naar Gooiers Erf, waar vijf mensen met verschillende achtergronden samen rond de tafel zitten. Een medewerker welzijn, een collega wonen & welzijn, een schoonzoon van

een bewoner én een bewoner zelf delen hun perspectief.

Luister mee naar een open gesprek over hoe welzijn in het dagelijks leven vorm krijgt – van persoonlijke ervaringen tot professionele inzichten. Ontdek waarom één woord zoveel verschillende betekenissen kan hebben.

Podcast Wat is welzijn?

Het is maandagochtend op Gooiers Erf. In het knusse kantoor van teamleider Manuela schuiven vijf mensen aan een ronde tafel. Fijn, we gaan met elkaar in gesprek en zo kunnen we elkaar goed aankijken. Gedreven vanuit onze missie Samen zorgen voor een fijne dag, zoeken we in dit gesprek naar een antwoord op de centrale vraag: **Wat is welzijn?**

Het lijkt een eenvoudige vraag, maar het antwoord is allesbehalve simpel. Vanuit onze eigen ervaringen en perspectieven geven we hier invulling aan. Vandaag gaan we samen op zoek naar wat welzijn écht inhoudt en **noteren antwoorden**.

Vrijheid en je thuis voelen

Bewoner Janine Slik trapt af; “ik kwam hier vrij plotseling wonen. Ik viel vaak en had flinke blessures waarvan ik moest revalideren. Maar terug naar huis ging niet. Er was zoveel onrust. Ga ik weer vallen? Tot ik hier kwam wonen. De rust is er misschien wel, maar hier gingen de deuren dicht. Ik zit opgesloten, mijn vrijheid is weg. Dat vind ik moeilijk. Ik ben altijd een buitenmens geweest. En daarbij zeggen mensen in

uniformen ook nog eens de hele dag: ik moet daarheen, of ik moet nog iets anders.” Trudy haakt hierop in: “Van mij moet niemand iets. Het is jullie leven en jullie huis zeg ik altijd, ik werk hier alleen. En zo zie ik het ook echt. Als bewoners het zelf kunnen, pakken ze zelf drinken uit de koelkast of iets te eten. En bezoek is altijd welkom ook als ze mee willen eten.” Bewoner Janine vindt dat zelf pakken lastig “Je woont toch met een groep mensen. Straks maak ik de kaas op terwijl iemand anders dat op zijn boterham wilt. Je houdt rekening met elkaar”. Trudy vindt dat Janine gewoon de kaas op mag maken. “We vullen wel weer aan.” We noteren als antwoord: **Vrijheid voelen, vrij bewegen, jezelf blijven en je thuis voelen.** ►

We vragen ons af of Janine als bewoner of Paul als naaste bij de verhuizing een rondleiding kreeg in de nieuwe woonomgeving. Paul: “Nee. Dat hebben we op die manier niet gehad. Laat ik duidelijk zijn: voor niemand is dit thuis. Je woont hier toch gedwongen door de situatie. Maar het is wel handig om te weten hoe het hier gaat en wat er allemaal kan en mag. Er was ons heel veel niet duidelijk toen mijn schoonmoeder hier kwam wonen. Wie is hier eindverantwoordelijk? Of zoiets simpels als mag ik de duofiets gebruiken? Als ik dat had geweten vanaf het begin hadden we met mijn schoonmoeder kunnen fietsen. Nu gaat dat niet meer, is ze achteruit gegaan en is welzijn voor haar gewoonweg goede zorg ontvangen.” Mariska beaamt: “Goede zorg is ook welzijn! Zo zie ik het echt.”

“Laatst wilde een bewoner haarlak halen bij de Albert Heijn. Ik regelde iemand om even bij te springen en ben met haar meegegaan. Kleine, persoonlijke dingen kun je gewoon doen, dat maakt iemand meteen blij.”

Welzijn op maat

Mariska vertelt “Ik ben van het team welzijn en we organiseren veel activiteiten voor groepen bewoners zoals bewegen op muziek. Maar het liefst zou ik alle bewoners persoonlijk welzijn willen bieden op een manier zoals zij het wensen. Maar dat gaat gewoon niet. Want wij zijn met vier medewerkers op ruim 80 bewoners. En daarnaast is aandacht en zorgen voor welzijn niet alleen van ons, maar een taak van ons allemaal.”

Paul: “Wij als naasten hebben altijd voor onze schoonmoeder gezorgd toen ze nog thuis woonde. Toen ze hierheen verhuisde, verhuisden wij onze zorg en aandacht voor haar gewoon mee. En dat zie je vaker. Zo doucht een partner van een bewoner elke dinsdag nog zijn vrouw hier. Dat deed hij thuis ook. Dat kan dus gewoon blijven bestaan. Ik ben in de cliëntenraad gegaan omdat er ook bewoners zijn zonder familie. Daar wil ik voor opkomen.

Dat er ook aandacht is voor hun welzijn. Of voor mensen die niet meer zo veel kunnen of geen gebruik willen maken van het activiteitenprogramma. Ik vergelijk het hier soms met animatie op de camping, heel leuk, maar thuis deed je die activiteiten ook niet. Wat is er dan voor jou te doen? Dat jullie druk zijn snap ik. En dat een-op-een momenten tijd vragen snap ik ook. Maar hoe kunnen we het wel organiseren?”

Trudy regelt gewoon ook heel veel zelf. “Laatst wilde een bewoner naar de Albert Heijn want de haarlak was op. Toen heb ik geregeld dat er iemand anders een oogje in het zeil hield en ben ik even met haar naar de Albert Heijn gegaan. Zij blij. Klein en persoonlijk lukt vaak wel, je moet het gewoon doen.” We noteren als antwoord: **Meeverhuizen van sociale contacten en momenten, persoonlijke aandacht.**

Eigen regie, ook wanneer het schuurt

Die vrijheid om zelf dingen te regelen voor de bewoner wordt nog onvoldoende gevoeld. Bewoner Janine: “Ik merk dat medewerkers veel te vast zitten aan regeltjes. Ze lijken niet te durven. Het lijkt wel een angstcultuur.” Op de vraag of we dan ook fouten mogen maken als we willen zorgen voor welzijn antwoordt Janine resoluut: “Absoluut. Minder regeltjes!” “Meer eigen regie”, vat Mariska samen. “Dat zou ik zelf ook belangrijk vinden als ik ooit in een verpleeghuis kom te wonen. Laat mij maar de hele dag in bed liggen als ik dat wil. En alles eten wat maar los en vast zit. Heerlijk lijkt me dat.” Trudy zegt daarover: “Ja, ik heb ook wel last van regeltjes. Een bewoner heeft diabetes. Iedereen wil een koekje bij de koffie maar hij mag niet vanwege zijn ziekte. Hij zegt letterlijk tegen mij ‘laat mij nou dat koekje eten. Ik zit in de laatste fase van mijn leven en heb altijd opgelet op wat ik eet. Nu wil ik dat niet meer.’ Moet ik dan nee zeggen? Ik voel me daar niet goed bij, maar ik moet me aan zijn dieet houden. Maar voor wie doe ik dat?” We noteren als antwoord: **Eigen regie ook wanneer het schuurt, en je gehoord voelen. ■**

Wat je net hebt gelezen is een samenvatting waarbij vele mooie anekdotes en ideeën aan elkaar zijn geregen tot een verhaal. Ben je benieuwd naar het hele gesprek? Luister dan de hele podcast.

JONGE VRIJWILLIGER BOET BRENGT GEZELLIGHEID OP DE VRIJDAG

Boet is met zijn 13 jaar een van de jongste vrijwilligers die bij Inovum rondloopt. Op vrije vrijdagen en in vakanties helpt hij mee met het creatieve uurtje in de Beukenhof.

Er wordt geborduurd, gehaakt of gewerkt aan een gebreide sjaal of sokken. “Ik kom zelf niet verder dan rechts averechts, maar ik kan wel helpen met de materialen in orde brengen”, vertelt Boet. “Het is vooral gezellig kletsen.” Op de vraag hoe lang hij al vrijwilligers is antwoordt hij: “2 jaar”. Tijdens de avondvierdaagse was hij ook als vrijwilliger aanwezig. Hij hielp met rolstoelen duwen en het begeleiden van de deelnemers in een elektrische rolstoel. Ook zijn oudere broer was daarbij aanwezig. “Mijn moeder werkt hier, dus we kennen de Beukenhof en weten ook waar extra handjes nodig zijn.”

Op de dag van de foto is Boet jarig. Hij had lekkere cakejes mee voor de dames van de creatieve club. Het is duidelijk hoe iedereen geniet van Boets aanwezigheid.

*Volg je
ons ook?*

Vaker leuke foto's kijken of weten wat we doen? Volg ons dan.

www.facebook.com/inovumzorg

[www.instagram.com/
stichtinginovum_](http://www.instagram.com/stichtinginovum_)

Colofon

Redactie

Saskia Haanappel
Community manager

Marlous ten Haring
Hoofdredacteur

Robert Onderwater
Welzijn Gooiers Erf

Wil Spekman
Vrijwilliger

Mike van der Pol
ANW Verpleegkundige

**REDACTIE
ZOEKT VERSTERKING**

Ontwerp

Nathalie Rossen
Mooi Werk Ontwerp

Samen
zorgen
voor een
fijne dag